

Creure en Déu

Introducció:

Avui en dia la major part de les persones que ens envolten no creuen en Déu o creuen i no practiquen amb la qual cosa es una creença molt difusa, molt relativa. Això provoca una cosa: quan veuen que nosaltres creiem i practiquem ens demanen raons, ens fan preguntes, volem saber coses. I, a vegades, ens passa que no sabem massa com respondre. Segurament perquè no hi hem pensat. També voldria que el tema ajudés a una reflexió personal sobre el teu creure. Aquesta dinàmica va per aquí. Procurarem respondre a tres preguntes:

Primera pregunta: Què és creure en Déu? Què vol dir creure en Déu?

Penso que fem servir el verb “creure” en un sentit molt teòric, molt nocional. Creure vindria a voler dir: *penso que Déu existeix, tinc al meu cap la idea de Déu*. El “creure” bíblic, de la Bíblia, no és aquest. El “creure” de la Bíblia ve a dir: “Déu és el centre de la meua vida, la meua vida es fonamenta en Déu, ell és el pal de paller que dona consistència a totes les dimensions de la meua vida.”

No és el mateix tenir unes certes credulitats, algunes idees que tens al cap, que tenir una fe viva, un “creure bíblic”. No és el mateix. A vegades pregunto a algunes persones: “I si deixessis de creure, què passaria?”. I la resposta, quan se sinceren, és: “res”. No passaria res, perquè el seu creure no està modelant la seva vida, els seus comportaments, les seves decisions, les seves opcions vitals. És tan sols una idea que es té al cap, que a penes afecta la vida. Estem definint a uns quants, no tots, creients no practicants.

Sant Irineu, intuïnt les implicacions de tot això, diu: “Creure en Déu és fer la seva voluntat”. Aquesta frase denota un “creure” que està afectant la vida, il·luminant la vida, posant en tensió la vida.

Com és el teu “creure”: bíblic o teòric?

Visionar el vídeo “Juan Manuel Cotela, la mejor historia para contar” Esta a la web y al youtube

Idees sueltas de Cotelo: (pel diàleg)

- Bon exemple el de Xile: Creo que Chile existe, vivo en Chile.
- Tre nivells del creure:
 - Creo que existe miss mundo
 - Soy fan de mis mundo, posters, ...
 - Me he casado con mis mundo, la trato, la conozco, vivo con ella
- “Dios no aspira a que creas que existe, Dios aspira a la unión total contigo”

- Ponme a prueba .. traeme tus imposibles...traeme tu incapacidad para ... Y verás que funciona.
- El mundo chilla con mucha fuerza que Dios no existe.

Segon pregunta: Per què creus en Déu? He decidit creure (Peli: Prometeus)

Tercera pregunta: En què es **fonamenta** la teva decisió?/ per què has decidit creure?

- Tinc **fe** (no deixem sola aquesta resposta, perquè no ajuda per ella sola, al no creiem no li diu massa). “La fe és una cosa que Déu ens dona, si li demanes tu també en pots tenir”. Carles de Foucault: abans d’anar al llit: “si existeixes donem fe”. Altres també. Estan obrint el cor.
- **És raonable creure**, no és irracional. Hi ha molts científics, molts premis nòbel que creuen en Déu. Des de que l’home és home ningú no ha pogut demostrar que Déu no existeix. Hi ha altres proves de raó que apunten a l’existència de Déu, però ho deixem per un altre dia (principi antròpic).
- Els **testimonis** que he vist (pares, amics, mossens, Beatriz,). “Crec pel que he vist en els meus pares” (noia de Ripollet).
- He fet **experiència interior** de Déu (pregaria, afectivitat, ...). Jo: curset cristiandat / EEEE / pregaria
- He fet una **experiència** de Déu que m’ha **transformat** (divinització, cristificació, salvació, Esperit Sant en nosaltres)
- **Déu s’ha revelat** i l’hem pogut conèixer: Jc, rostre de Déu. Jo sense JC no seria creient. Coherència del missatge. Comunica sentit. Comunica intuïcions que un pot verificar a la seva vida (estima i seràs feliç). Animeu a que agafin l’evangeli i llegeixin una mica cada dia. Es podria entrar en tot el tema de la identitat de JC, la raonabilitat de la seva divinitat, de la seva resurrecció, etc...

Veiem que és una resposta sòlida, te contundència, pot fer pensar. Crec perquè els pares ... perquè a l’escola ... tot això son llavors que s’han plantat en tu però que tu has de personalitzar.

Pregunta 4: Què hi ha en el teu interior que apunti a Déu? / Quines experiències trobes en tu que “reclamin” “facin convenient” que Déu existeixi.? // hi ha en nosaltres petjades “huellas” de Déu? Quines son?

Com parlar de Déu si no hi ha res en nosaltres que apunti cap a ell?

- Tinc un **desig** infinit. Mai satisfet. Sempre tenim desig de més: tenir més, ser més, més benestar, més coses, ... Podem parlar del caràcter infinit del desig que

habita en nosaltres. És curiós!! És com una dada originària, constitutiva del nostre ésser. Desig com una obertura, un implús de recerca, el no estar mai satisfet. Somos seres limitados, pero dotados de una ansia ilimitada. Desnivell entre lo que buscamos y lo que hallamos. Per què? Per a que sigui Déu qui ens ompli!!

Frase Sant Agustí: “Nos has hecho para ti y nuestro corazón no descansa hasta que no reposa en ti”. Frase cantautor: “¡encontrarte a ti es dejar de buscar!

- Em faig **preguntes** (busquem sentit, busquem respostes .. .ens obren ..). Preguntes fonamentals (tota cultura, tot lloc, tot temps). Perquè ens fem preguntes xp Déu nes ha disenyat per que ens les fessim.
- Tinc una **tendència al mal**, necessito “ser salvat”. “Realmente, mi proceder no lo comprendo; pues no hago el bien que quiero, sino que obro el mal que no quiero” Descubro, pues, esta ley: aun queriendo hacer el bien, es el mal lo que hago. ¡Pobre de mí! ¿Quién me librará de esta situación absurda? Dios, a quien doy gracias por enviarnos a su Hijo que nos salva de esta situación.”

Por que ...? Para que el hombre entienda que necesita a Dios en su vida.

- Sembla que la **vida té un sentit**, que es independent de mi, que hi ha uns valors. Aquest experiència de sentit ha d'estar fonamentada en quelcom ... La nada no puede fundamentar nada, el hmbre solo como una hormiga inteligente i laboriosa ...
- **Presencia de les religions**. Sempre ... Per què? Perque Déu ens ha dissenyat per relacionar-nos amb ell ...